

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 07 0 U 022828 25 Uvp
Sarajevo, 21.11.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Džerahović Emire, kao predsjednice vijeća, Vuković Josipa i Babić Stanković Aleksandre, kao članova vijeća, te Kazić Edine, kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice I.Z. iz S..., zastupane po punomoćnicima iz Advokatskog društva Paponja & Partneri d.o.o. iz Mostara, ul. Kralja Tomislava 109, protiv akta broj: UP-II-03-37/1-835/22 od 20.03.2023. godine, tuženog Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo, u upravnoj stvari isplate novčanih potraživanja po izvršnoj ispravi, odlučujući o zahtjevu tužitelja i zahtjevu Federalnog pravobranilaštva Sarajevo, za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 022828 23 U od 26.09.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 21.11.2025. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev Federalnog pravobranilaštva Sarajevo za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesen protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 022828 23 U od 26.09.2025. godine se odbija.

Zahtjev tužiteljice za vanredno preispitivanje podnesen protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 022828 23 U od 26.09.2025. godine se uvažava i pobijana presuda u odnosu na dosuđene troškove upravnog postupka i upravnog spora preinačava tako da je tuženi na ime troškova upravnog postupka i upravnog spora obavezan tužiteljici isplatiti iznos od 6.384,06 KM.

U preostalom dijelu pobijana presuda ostaje neizmijenjena.

Tuženi organ se obavezuje da tužiteljici naknadi troškove sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke u iznosu od 762,22 KM, u roku od 30 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 022828 23 U od 26.09.2025. godine, uvažena je tužba tužiteljice, te poništeno osporeno rješenje tuženog Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno oslobodilačkog rata Sarajevo broj: UP-II-03-37/1-835/22 od 20.03.2023. godine, kao i prvostepeno rješenje Službe za opću upravu, civilnu zaštitu i braniteljsko-invalidsku zaštitu Grada Stoca, broj: UP/I-04-43-1-254/06-4 od 01.08.2022. godine i upravna stvar riješena tako što je na temelju upravnog akta – rješenja Službe za opću upravu, boračko – invalidska zaštita Općine Stolac, broj: UP-I-04-43-1-254/06 od 05.02.2007. godine, na koje je data suglasnost Uprave za pitanja branitelja/boraca Mostar, broj: RL-14-43-2748/07-1 od 06.06.2007. godine, a na prijedlog tužiteljice, obvezana

Federacija Bosne i Hercegovine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo za pitanja boraca i invalida odbrambeno oslobodilačkog rata Sarajevo, da isplati tužiteljici novčanu tražbinu: na ime neisplaćenih mjesečnih invalidnina u iznosima od po 234,88 KM i na ime ortopedskog dodatka u iznosima od po 124,78 KM za svaki mjesec počevši od 01.11.2014. godine do 31.01.2016. godine, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dospijeca svakog pojedinog obroka pa do konačne isplate, s tim da svaki pojedini obrok dospijeva najkasnije do 10-og dana narednog mjeseca u odnosu na mjesec za koji se invalidnina isplaćuje, sve u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, zatim na ime zakonskih zateznih kamata na iznose mjesečnih invalidnina od po 234,88 KM i na iznose ortopedskog dodatka od po 124,78 KM za svaki mjesec počev od 01.02.2016. godine do 31.01.2019. godine, s tim da zakonska kamata teče počevši od dospijeca svakog pojedinog obroka pa do 02.12.2022. godine, i svaki pojedini obrok dospijeva najkasnije do 10-og dana narednog mjeseca u odnosu na mjesec za koji se invalidnina isplaćuje, sve u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, kao i da na ime troškova upravnog postupka i spora isplati iznos od 5.752,26 KM, a sve u roku od 30 dana počevši od donošenja ove presude pa do isplate i pod prijetnjom izvršenja, i to: zapljenom i prijenosom novčanih sredstava koja se vode na transakcijskim računima Federacije Bosne i Hercegovine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo za pitanja branitelja i invalida Domovinskog rata Sarajevo otvorenim kod Union Banke d.d. Sarajevo broj: 102 050 000 010 6795, broj: 102 708 000 004 8848 i broj: 102 708 000 004 8751 i drugih računa tuženog otvorenih kod poslovnih banaka, zajedno sa troškovima postupka na račun punomoćnika tužitelja otvoren kod Uni Credit Banke d.d. Mostar, sa naznakom „isplata za Z.I.“. Dio iznad dosuđenog se odbija na ime zahtjeva za troškove postupka.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske tužiteljica po punomoćniku osporava odluku prvostepenog suda u dijelu odbijanja zahtjeva tužiteljice za naknadu troškova upravnog postupka i upravnog spora, zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku. U navodima zahtjeva se ističe da je prednik tužiteljice-umrli muž Isaković Meho, putem punomoćnika dana 11.04.2022. godine izjavio žalbu protiv rješenja prvostepenog rješenja broj: UP/I-04-43-1-254/06-3 od 06.04.2022. godine, da je tuženi rješavajući po predmetnoj žalbi rješenjem broj: UP-II-03-37/1-295/22 od 23.06.2022. godine istu uvažio i poništio prvostepeno rješenje i predmet vratio prvostepenom organu na ponovno rješavanje; da je u skladu sa odredbom člana 27. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, predmetna žalba sastavni dio upravnog spisa, jer je tužena strana u roku iz stava 2. navedenog člana dužna da sudu pošalje sve spise koji se odnose na predmet, pa tako i predmetnu žabu; da u situaciji ukoliko se predmetna žalba ne nalazi u predmetu, tužiteljica ne može da snosi odgovornost niti je dužna da sudu dostavi dokaze o izjavljivanju žalbe, obzirom da od trenutka predavanja iste tuženom putem prvostepenog organa, ista čini sastavni dio spisa. Kako iz priloženih dokaza (fotokopije žalbe od 11.04.2022. godine sa potvrdom o prijemu pošiljke i fotokopije rješenja broj: UP-II-03-37/1-295/22 od 23.06.2022. godine), je evidentno da je prednik tužiteljice putem punomoćnika u predmetnoj žalbi potraživao troškova sastava žalbe, to se Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine predlaže da uvaži zahtjev tužiteljice za vanredno preispitivanje, pobijanu presudu u dijelu koji se odnosi na troškove postupka preinači i tužiteljici pored dosuđenih troškova upravnog postupka i upravnog spora dosudi i troškove sastave predmetne žalbe, kao i troškove sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje.

Protiv pobijane presude prvostepenog suda i Federalno pravobranilaštvo Sarajevo je podnijelo zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, zbog pogrešne primjene odredbi Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, Zakona o upravnom postupku, Zakona o upravnim sporovima i Zakona o izvršnom postupku. U zahtjevu se navodi: da sud u upravnom postupku nije nadležan da nalaže niti da izvršava rješenja koja glase na novčana potraživanja

donesena u upravnom postupku, a pogotovo kada se radi potraživanjima retroaktivnih isplata kao što je u konkretnom slučaju; da je pobijana presuda u suprotnosti sa odredbom člana 237. stav 2. Zakona o upravnom postupku, kojom je propisano da se izvršenja radi ispunjenja novčanih potraživanja iz upravnih akata provode sudskim putem; da je odredbom člana 35. stav 4. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica propisano da mjesečna novčana primanja prema ovom zakonu, zastarjevaju u roku od tri godine od dana dospelosti posljednje isplate; da zakonske zatezne kamate nisu priznate, ni navedene, ni određene rješenjem na osnovu kojeg se traži isplata; da zakonska zatezna kamata iz člana 277. Zakona o obligacionim odnosima, se odnosi na kašnjenje u ispunjenju novčane obaveze koja je proistekla iz nekog od izvora obligacija propisanih Zakonom o obligacionim odnosima, što u ovom predmetu nije slučaj jer potraživanje tužitelja proizlazi iz upravnog akta. Dalje se navodi da pravo na zakonsku zateznu kamatu može pripadati i povjeriocu novčane obaveze koja nije nastala iz nekog od izvora obligacija, ali samo u slučaju da je pravo na zakonsku zateznu kamatu propisano posebnim zakonom; da je odredbom člana 57. stav 2. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, samo propisano da se u federalnom budžetu osiguravaju sredstva za isplatu po osnovu ličnih invalidnina; da nijednom korisniku prava iz Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica nije priznato pravo na zakonsku zateznu kamatu za slučaj kašnjenja sa isplatom, u kom pravcu se zahtjevom ukazuje na presudu Općinskog suda u Sarajevu, broj: 65 0 P 732027 18 P od 20.09.2019. godine. Zahtjevom je osporena i odluka o troškovima postupka uz pozivanje na odredbe člana 112. stav 3. Zakona o upravnom postupku i navode da je pogrešno i neosnovano obavezivanje tuženog na plaćanje troškova postupka, jer se u upravnom sporu ne mogu izvršavati rješenja koja glase na novčana potraživanja donesena u upravnom postupku, a pogotovo kada se radi o potraživanjima retroaktivnih isplata kao što je to u konkretnom slučaju. Moli se sud da preispita visinu postavljenih troškova upravnog postupka i spora u skladu sa važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u FBiH, pri tome vodeći računa da se u obzir samo uzmu troškovi koji su bili neophodni za vođenje postupka, o čemu sud vodi računa po službenoj dužnosti, te je istaknuto da je na iznose obračunatih troškova dodat iznos od 17% na ime PDV-a, iako punomoćnik tužitelja nije priložio dokaz da je obveznik PDV-a. Predloženo je da se zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži, presuda preinači i tužba odbaci ili odbije kao neosnovana.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje tužitelj je, po punomoćnicima, prigovorio da tuženi nije ovlašten za izjavljivanje zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, te da podnositelju zahtjeva u konkretnom slučaju nedostaje aktivna stranačka legitimacija za podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje od strane Federalnog pravobranilaštva Sarajevo, te je predloženo da se isti odbaci uz naknadu troškova postupka.

Ovaj Sud je u skladu sa odredbom člana 44. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao da li postoje procesno-pravne pretpostavke za podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke i njegovo meritorno rješavanje, u vezi sa tužiteljevim prigovorom da je zahtjev za vanredno preispitivanje podnijelo neovlašteno lice, pa je cijenjeno da iste postoje i da je prigovor neosnovan iz razloga što je tačkom 4. Zaključaka Vlade Federacije Bosne i Hercegovine V. broj: 1036/2013. od 18.09.2013. godine obavezano Federalno pravobranilaštvo da u zahtjevima za vanredno preispitivanje sudskih presuda donesenim od strane kantonalnih sudova zastupa interese Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo, sa aspekta poštivanja principa zakonitosti u donesenim presudama. Uz navedeno stavom Upravnog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH od 11.03.2020. godine stavljen je van snage raniji stav prema kom donosilac osporenog akta u upravnom postupku nije bio legitimisan za podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje odluke Kantonalnog suda, što

znači da je legitimaciju za podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje u predmetnom slučaju imao i sam tuženi organ.

Kako je zahtjev iz člana 41. Zakona o upravnim sporovima dozvoljen, te podnesen od ovlaštenog lica, ovaj Sud je na osnovu odredbe člana 45. Zakona o upravnim sporovima ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema podacima iz spisa predmeta proizilazi da je prednik tužiteljice dana 15.03.2017. godine, s pozivom na član 39. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, putem punomoćnika podnio prvostepenom organu zahtjev za isplatu zaostalih mjesečnih rata lične invalidnine po rješenju Službe za opću upravu, braniteljsko-invalidsku zaštitu Općine Stolac, broj: 04-43-1-254/06 od 05.02.2007. godine, na koje je data suglasnost Uprave za pitanja branitelja Mostar, broj:14-43-2748/07-1 od 06.06.2007.godine, kojim je tužitelju priznato svojstvo ratnog vojnog invalida V grupe sa 70% vojnog invaliditeta sa pravom na ličnu vojnu invalidninu u mjesečnom novčanom iznosu od 234,88 KM i pravom na ortopedski dodatak III stepena u iznosu od 124,78 KM mjesečno, počev od 01.12.2006. godine, te da mu se nastavi redovna isplata vojne invalidnine. Ovo iz razloga što je presudom Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine Sarajevo, broj: 07 0 U 004850 14 U od 22.12.2016. godine, poništeno rješenje tuženog Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo, broj: UP-II-03-41-ZKZ-581/14 od 29.09.2014. godine, kojim je tužitelju prestalo svojstvo ratnog vojnog invalida i pravo na ličnu invalidninu sa 26.09.2014. godine, čime je vraćeno na pravnu snagu rješenje od 05.02.2007. godine. Rješenjem prvostepenog organa broj: UP/I-04-43-1-254/06-4 od 01.08.2022. godine, tačkom 1. dispozitiva, odbijen je zahtjev prednika tužiteljice za nastavak isplate lične invalidnine utvrđene rješenjem Službe za opću upravu, braniteljsko-invalidsku zaštitu Općine Stolac, broj: 04-43-1-254/06 od 05.02.2007. godine, kao i zahtjev za isplatu zakonske zatezne kamata i troškova postupka, kao neosnovan, dok je tačkom 2. dispozitiva određeno da će se isplata zaostalih neisplaćenih mjesečnih rata lične invalidnine za period od 01.11.2014. godine do 31.01.2019. godine isplatiti nakon dobivanja saglasnosti od strane Federalnog ministarstva za pitanja za pitanja boraca i invalida odbrambeno oslobodilačkog rata Sarajevo, u skladu sa Instrukcijom istog ministarstva, broj: 04-37-793/22-3 od 19.05.2022. godine. Protiv ovog rješenja prednik tužiteljice je po punomoćniku izjavio žalbu koja je odbijena osporenim rješenjem tuženog broj: UP-II-03-37/1-835/22 od 20.03.2023. godine kao neosnovana.

Nakon što je prednik-muž tužiteljice preminuo dana 16.07.2022. godine, podnošenjem tužbe Kantonalnom sudu u Mostaru po punomoćniku tužiteljica je pokrenula upravni spor protiv osporenog rješenja tuženog i na javnoj raspravi održanoj kod tog suda (dana 25.08.2025. godine) tužiteljica je ostala kod tužbe i tužbenih navoda, te kod preciziranog tužbenog zahtjeva iz podneska od 25.08.2025. godine, kojim je tražila, pored poništenja osporenog i prvostepenog rješenja, da se isplati novčana tražbina na ime zaostalih ličnih invalidnina i ortopedskog dodatka za period od za period od 01.11.2014. godine do 31.01.2016. godine u iznosu od po 234,88 KM, odnosno 124,78 KM mjesečno sa zakonskom zateznom kamatom počev od dospijeca svakog pojedinog obroka pa do isplate, s tim da svaki pojedini obrok dospijeva najkasnije do 10-og dana narednog mjeseca u odnosu na mjesec za koji se invalidnina i ortopedski dodatka isplaćuje, sve u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, te na ime zakonskih zateznih kamata na iznose mjesečnih invalidnina od po 234,88 KM i na iznose ortopedskog dodatka od po 124,78 KM za svaki mjesec počev od 01.02.2016. godine do 31.01.2019. godine, s tim da zakonska kamata teče počevši od dospijeca svakog pojedinog obroka pa do 02.12.2022. godine, i svaki pojedini obrok dospijeva najkasnije do 10-og dana narednog mjeseca u odnosu na mjesec za koji se invalidnina isplaćuje, sve u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, kao i

da plati troškove upravnog postupka i upravnog spora u iznosu od 8.976,78 KM, a sve u roku od 30 dana sa zakonskom zateznom kamatom počevši od donošenja ove presude pa do isplate, pod prijetnjom izvršenja. Ovako opredijeljenom tužbenom zahtjevu, uvažavajući tužbu, prvostepeni sud je udovoljio i riješio kao u izreci presude, primjenom odredaba člana 32. i 39. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica. Pri tome, prvostepeni sud je smatrao da tužiteljici, u skladu sa odredbom člana 13. Zakona o upravnim sporovima i u vezi sa članom 32. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, pripadaju zakonske zatezne kamate počev od dospijeca svake pojedinačne mjesečne rate do isplate, kao naknada štete koja je tužiteljici nastala zbog nemogućnosti korištenja novca u visini lične invalidnine, odnosno zbog kašnjenja tuženog u izvršenju rješenja od 05.02.2007. godine. O troškovima postupka, sud je odlučio na osnovu člana 55. Zakona o upravnim sporovima, a u vezi sa članom 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku i u skladu sa važećom Advokatskom tarifom.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, na koje ukazuje Federalno pravobranilaštvo zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje Federalnog pravobranilaštva Sarajevo neosnovan.

U konkretnoj upravnoj stvari predmet spora se odnosi na isplatu lične invalidnine i ortopedskog dodatka priznatih rješenjem rješenju Službe za opću upravu, braniteljsko-invalidsku zaštitu Općine Stolac, broj: 04-43-1-254/06 od 05.02.2007. godine, koje shodno odredbi člana 39. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica po službenoj dužnosti izvršava nadležni prvostepeni organ, a isto je na pravnoj snazi, obzirom da je presudom Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine Sarajevo, broj: 07 0 U 004850 14 U od 22.12.2016. godine, poništeno rješenje tuženog Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo, broj: UP-II-03-41-ZKZ-581/14 od 29.09.2014. godine, čime je vraćeno na pravnu snagu rješenje od 05.02.2007. godine i isto je trebalo izvršavati obzirom na odredbu člana 266. stav 1. Zakona o upravnom postupku¹, kojom je propisano da se poništavanjem rješenja i oglašavanjem rješenja ništavim poništavaju i pravne posljedice koje je takvo rješenje proizvelo. Stoga je prvostepeni sud obzirom na odredbe člana 39. i 32. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica², kojim je propisano da rješenje o pravu na ličnu invalidninu i pravu na ortopedski dodatak po službenoj dužnosti izvršava nadležni prvostepeni organ i da licima koja ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom, prava utvrđena prema ovom Zakonu, pripadaju od prvog dana narednog mjeseca od dana podnošenja zahtjeva, ukoliko ovim ili kantonalnim zakonom nije drugačije propisano, te da se isplata mjesečnih novčanih naknada, prema ovom Zakonu, vrši u mjesečnim iznosima za prethodni mjesec, pravilno zaključio da je tuženi bio u obavezi da za sporni period od 01.11.2014. godine do 31.01.2016. godine isplati tužitelju pripadajuće iznose mjesečne lične invalidnine od 234,88 KM i ortopedskog dodatka u iznosu od 124,78 KM sa zakonskim zateznim kamata (što je prema sadržini dispozitiva prvostepenog rješenja od 01.08.2022. godine i sam prvostepeni organ dozvolio, ali isplata nije izvršena, što proizilazi iz dostavljenog likvidacionog kartona), s tim da zakonska zatezna kamata teče počev od dospijeca svakog pojedinog obroka pa do konačne isplate.

Naime, članom 39. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica je propisano da rješenje o pravima na naknade iz člana 8, 19. i 25. tog zakona, po službenoj dužnosti izvršava nadležni prvostepeni organ (među tim pravima je i pravo na ličnu invalidninu i ortopedski

¹ "Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 2/1998, 48/1999 i 61/2022

² "Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj: 33/04, 56/05, 70/07, 9/10, 90/17, 29/22

dodatak). Kako se u konkretnom slučaju radi o pravu na ličnu invalidninu i ortopedski dodatak, to rješenje o tom pravu izvršava nadležni prvostepeni organ.

Neosnovano se u navodima zahtjeva Federalnog pravobranilaštva ističe prigovor nenadležnosti suda da izvršava rješenja koja glase na novčana potraživanja donesena u upravnom postupku, jer u konkretnom slučaju prvostepeni sud izrekom presude nije donio rješenje o izvršenju, već je cijeneći zakonitost osporenog rješenja tuženog i rješenja prvostepenog organa, u skladu sa odredbom člana 36. stav 3. Zakona o upravnim sporovima uvažio tužbu, poništio upravne akte i sam riješio upravnu stvar presudom koja u svemu zamjenjuje upravni akt, a kojom je tuženi obavezan da tužiteljici isplati novčanu tražbinu na ime pripadajućih ličnih invalidnina i ortopedskog dodatka za period u kome nije vršena isplata iste po rješenju Službe za opću upravu, braniteljsko-invalidsku zaštitu Općine Stolac, broj: 04-43-1-254/06 od 05.02.2007. godine.

Iz izloženog proizilazi da se radi o isplati pripadajućih obroka invalidnine i ortopedskog dodatka, odnosno dosuđenih iznosa invalidnine i ortopedskog dodatka po rješenju koje je nesporno postalo izvršno, te po kome je predniku tužiteljice isplaćivana mjesečna invalidnina od po 234,88 KM i ortopedskog dodatka sve do 31.10.2014. godine, kada je po rješenju Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno oslobodilačkog rata Sarajevo broj: UP-I-03-41-ZKZ-581/14 od 26.09.2014. godine, ukinuto rješenje od 05.02.2007. godine i tim rješenjem prednika tužiteljice prestalo svojstvo ratnog vojnog invalida V grupe sa 70% vojnog invaliditeta sa pravom na ličnu vojnu invalidninu u mjesečnom novčanom iznosu od 234,88 KM, počev od 26.09.2014. godine, a koje rješenje je poništeno presudom Vrhovnog suda Federacije BiH broj: 70 0 U 004850 14 U od 22.12.2016. godine, što znači da je na snazi ostalo rješenje od 05.02.2007. godine, pa tužiteljica osnovano traži isplatu zaostalih mjesečnih rata lične invalidnine i ortopedskog dodatka na koje ima pravo sve do 31.01.2016. godine.

Kako donošenjem navedene presude Vrhovnog suda Federacije BiH od 22.12.2016. godine je ponovo osnaženo rješenje Službe za opću upravu, braniteljsko-invalidsku zaštitu Općine Stolac, broj: 04-43-1-254/06 od 05.02.2007. godine, a zahtjev za isplatu po tom rješenju je podnesen 14.03.2017. godine, to suprotno navodima iz zahtjeva za vanredno preispitivanje, zastara potraživanja isplate po ovom rješenju u skladu sa odredbom člana 35. stav 4. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica sporovima (Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 33/04 do 29/22), prema kojoj mjesečna primanja po ovom zakonu zastarijevaju u roku od 3 godine od dana dospelosti posljednje isplate, nije mogla nastupiti, kada se u vidu imaju odredbe člana 267. stav 4. Zakona o upravnom postupku i člana 39. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica sporovima, obzirom da su rokovi zastare u konkretnom slučaju samo mogli početi teći donošenjem presude kojom je rješenje poništeno, pri čemu je i sam prvostepeni organ u rješenju od 06.04.2022. godine dozvolio isplatu ovih zaostalih iznosa lične invalidnine.

Neosnovano se zahtjevom za vanredno preispitivanje Federalnog pravobranilaštva osporava pobijana presuda kojom je odlučeno o isplati zakonskih zateznih kamata. Ovo iz razloga jer je odredbom člana 13. Zakona o upravnim sporovima propisano da se u upravnom sporu može tražiti i naknada štete koja je tužiteljici nanesena izvršenjem upravnog akta koji se osporava. Tužiteljica je tužbom tražila isplatu zakonske zatezne kamate na iznose lične invalidnine i ortopedskog dodatka koji su isplaćeni sa zakašnjenjem, pa zatezna kamata koju je tužiteljica potraživala predstavlja naknadu štete koja je nastala tužiteljici zbog nemogućnosti korištenja novca u visini lične invalidnine i ortopedskog dodatka, odnosno zbog kašnjenja tuženog u izvršenju navedenog rješenja. Osporeno rješenje tuženog, kao i rješenje prvostepenog organa, nisu na zakonu zasnovani, te su kao takvi pravilno pobijanom presudom poništeni i

pravilno je u pobijanoj presudi cijenjeno da zatezna kamata koju tužiteljica potražuje predstavlja naknadu štete koja je nastala zbog nemogućnosti korištenja novca u visini lične invalidnine i ortopedskog dodatka, odnosno zbog kašnjenja tuženog u izvršenju rješenja od 05.02.2007. godine.

Ovaj Sud cijeni da je neosnovan i prigovor Federalnog pravobranilaštva koji se odnosi na dosuđenje troškova postupka imajući u vidu odredbu člana 112. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službene novine F BiH“, broj: 2/98, 48/99 i 61/22), te odredbu člana 55. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa članom 386. stav 1. i 387. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), koje zakonske odredbe ne isključuju dosuđenje troškova upravnog postupka i upravnog spora iz razloga koje tuženi u zahtjevu navodi, pri čemu se odluka o visini troškova u zahtjevu ne osporava i ne dovodi se u pitanje visina dosuđenog iznosa na ima troškova upravnog postupka i upravnog spora u vezi sa odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine Federacije BiH“, broj: 22/04 i 24/04), već se samo paušalno „moli sud da preispita visinu postavljenih troškova“. Pri tome, suprotno stavu podnositelja, u postupku po podnesenom zahtjevu za vanredno preispitivanje sud rješava u granicama navoda zahtjeva, a ne po službenoj dužnosti. Kada se, uz sve navedeno, ima u vidu da je prvostepeni sud sam riješio predmetnu upravnu stvar umjesto nadležnog organa i sa svim ovlaštenjima koja on ima u ovoj upravnoj stvari, što podrazumijeva i odluku o troškovima upravnog postupka i upravnog spora, jer presuda donesena na osnovu člana 36. stav 3. Zakona o upravnim sporovima u svemu zamjenjuje poništeni upravni akt i neposredno se izvršava, pa je pravilna odluka prvostepenog suda da tužitelju dosudi troškove upravnog postupka i upravnog spora, a ovo posebno jer je tužitelj neuka stranka, pa mu je kao takvom, bilo opravdano zastupanje od strane stručnog punomoćnika advokata, jer u suprotnom ne bi bio u mogućnosti da sam preduzima procesno-pravne radnje u provedenom upravno-sudskom postupku i sa uspjehom štiti svoja prava i pravne interese.

U odnosu na istaknuti prigovor Federalnog pravobranilaštva da je na iznose obračunatih troškova dodat iznos od 17% na ime PDV-a, tačno je da u obrazloženju pobijane presude nije navedeno da je punomoćnik tužitelja PDV obveznik, ali se u spisu nalazi uvjerenje o registraciji/upisu u Jedinstveni registar obveznika neizravnih poreza za Odvjetničko društvo Paponja & Partneri d.o.o. Mostar iz Mostara, kao i za prednike ovog društva Zajednički odvjetnički ured Paponja-Bunoza i Zajednički odvjetnički ured Paponja-Paponja, pa ovi prigovori nisu doveli u pitanje pravilnost odluke o troškovima u dijelu u kojem je prvostepeni sud dosuđenu nagradu uvećao za propisani iznos poreza na dodatnu vrijednost.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj Sud je i ostale navode zahtjeva Federalnog pravobranilaštva Sarajevo ocijenio neosnovanim, pa je primjenom odredbe člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u stavu I izreke ove presude.

Međutim, zahtjevom tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke se osnovano ukazuje da je prvostepeni sud pogrešno odbio tužiteljicu za naknadu troškova sastava žalbe od 11.04.2022. godine, budući da se primjerak te žalbe nalazi kao sastavni dio upravnog spisa, kao i rješenje doneseno po predmetnoj žalbi, u kom pravcu je tužiteljica uz zahtjev za vanredno preispitivanje priložila dokaze, a u kojoj žalbi je na ime troškova sastava predmetne žabe od strane punomoćnika u osobi advokata potraživan iznos od 631,80 KM (540,00 KM uvećano za iznos PDV-a 17%), odnosno 75% nagrade iz člana 12., u skladu sa odredbom člana 18. tačka 6. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine F BiH, broj: 22/04 i 4/04) ili (240 bodova x 3 KM =720 KM/50%=360,00 KM x 75% = 540,00 KM +17% PDV= 631,80 KM), koji iznos je tužiteljici dosuđen, primjenom odredbe člana 55. Zakona o upravnim

sporovima, a u vezi sa odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), u vezi sa odredbom člana 18. tačka 6. navedene Tarife.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj Sud je cijenio osnovanim navode zahtjeva tužiteljice za vanredno preispitivanje kojim se osporava pobijana presuda u odbijajućem dijelu odluke o troškovima upravnog postupka i spora u odnosu na izjavljenu žalbu od 11.04.2022. godine, zbog čega je primjenom odredbi člana 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima valjalo odlučiti kao u stavu II izreke ove presude i preinačiti odluku o dosuđenim troškovima upravnog postupka i upravnog spora, jer je donesena uz pogrešnu primjenu odredbi naprijed navedenih zakona.

Kako je u postupku po zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke tužiteljica ostvarila uspjeh, to u skladu sa naprijed navedenim odredbama Zakona o upravnim sporovima, Zakona o parničnom postupku i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, tužiteljici pripadaju i troškovi sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje u iznosu od 762,22 KM, odnosno (80 bodova na iznos osnovice od 631,80 KM x 5,66 KM-vrijednost boda iz člana 42. stav 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata = 452,80 KM, uvećano za 125% u skladu sa odredbom člana 23. stav 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, što daje iznos od 566,00 KM, uvećano za iznos PDV-a 17%, što da je ukupan dosuđeni iznos od 762,22 KM.

Zapisničar
Edina Kazić, s.r.

Predsjednik vijeća
Džerahović Emira, s.r.